19/06/2019

Ένα βιβλιοπωλείο για αστέγους

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Στα χρόνια της κρίσης έχασε τη δουλειά του και στη συνέχεια αναγκάστηκε να μείνει στον δρόμο. Ο 70χρονος Λεωνίδας Κουρσούμης δεν το έβαλε κάτω. Πήρε την τύχη του στα χέρια του, βοηθώντας και άλλους αστέγους.

Σύμφωνα με την Deutsche Welle, όταν ο Λεωνίδας Κουρσούμης είδε για πρώτη φορά την άδεια αποθήκη των 400 τ.μ., γεμάτη σκόνη και χαλάσματα, κοντά στο κέντρο της Αθήνας έμεινε άφωνος. Ήξερε ότι παρόλο που χρειαζόταν ακόμη πολλές επισκευές, ήταν το πρώτο μεγάλο βήμα για να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα: να φτιάξει το πρώτο βιβλιοπωλείο second-hand στην Ελλάδα, το οποίο θα διαχειρίζονται αποκλειστικά άστεγοι. Για τον 70χρονο τα προηγούμενα έξι χρόνια ήταν τα πιο δύσκολα της ζωής του. Αφότου έχασε τη δουλειά του σε εκδοτικό οίκο μετά από 17 χρόνια το 2012, είχε ελάχιστες ευκαιρίες να βρει μια νέα θέση εργασίας. «Είναι πολύ δύσκολο για κάποιον της ηλικίας μου να βρει δουλειά» ανέφερε στη DW.

Έχοντας πάρει διαζύγιο πριν από 25 χρόνια, ο Λεωνίδας ζούσε μόνος του σε ένα διαμέρισμα στο κέντρο της Αθήνας. Όταν ξαφνικά έχασε τη δουλειά του, στην αρχή τα έβγαζε πέρα με λιγοστά χρήματα που κατάφερνε περιστασιακά να

μαζεύει. Όταν πλέον δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα, φιλοξενήθηκε προσωρινά από φίλο του. Έπειτα βρήκε ένα φθηνό διαμέρισμα στην Κυψέλη, το οποίο πάλι δεν κατάφερε να κρατήσει. Κι έτσι έμεινε άστεγος, περνώντας τις μέρες του περιπλανώμενος στην Αθήνα και τα βράδια ψάχνοντας μέρος για να κοιμηθεί.

Άστεγοι στα χρόνια της κρίσης

Η περίπτωση του Λεωνίδα δεν είναι μοναδική. Από το ξέσπασμα της βαθιάς οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα το 2009 ολοένα περισσότεροι άνθρωποι έμειναν άνεργοι και αρκετοί άστεγοι, επειδή δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθούν στις οικονομικές υποχρεώσεις τους. «Στην αρχή οι άστεγοι ήταν σχεδον κατά 70% αλλοδαποί και 20% Έλληνες. Αλλά αυτό άλλαξε δραστικά τα τελευταία χρόνια, ιδίως μετά το 2015» αναφέρει στη DW η Ελένη Κατσούλη, πρόεδρος του Κέντρου Υποδοχής και Αλληλεγγύης του Δήμου Αθηναίων (ΚΥΑΔΑ). Όπως λέει η ίδια: «Όταν ξεσπά μια οικονομική κρίση, δεν το καταλαβαίνει ο κόσμος αμέσως, γιατί όλοι έχουν κάποιες οικονομίες. Αλλά η κρίση κράτησε πολύ περισσότερο από όσο αναμενόταν κι έτσι τέλειωσαν οι οικονομίες. Και όλοι γίναμε φτωχότεροι». Αν και η Ελλάδα πέρυσι τον Αύγουστο βγήκε από τα μνημόνια, δεν έχει ανακάμψει πλήρως. Όπως παρατηρεί η Ελένη Κατσούλη, δεν είναι όμως μόνο η κακή οικονομική κατάσταση της χώρας που οδηγεί ολοένα περισσότερους ανθρώπους να ζουν στον δρόμο. «Το Airbnb έχει διαλύσει τα πάντα. Όταν το μηνιαίο εισόδημα κάποιου είναι 550 ευρώ και οι ιδιοκτήτες ζητούν για ενοίκιο 400 ευρώ, πώς θα τα βγάλει πέρα ένας τέτοιος άνθρωπος; Να πληρώσει για ενοίκιο, λογαριασμούς, φαγητό»;

Σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Εθνικών Οργανισμών Αρωγής Αστέγων (FEANTSA) για το 2017, περίπου 15.000 άστεγοι ζουν στην περιοχή της Αττικής, ενώ ενδέχεται οι πραγματικοί αριθμοί να είναι υψηλότεροι. «Ήμουν πολύ περήφανος για να πω σε άλλους το πρόβλημά μου. Ντρεπόμουν και σύντομα ήρθε η κατάθλιψη. Απομονώθηκα πλήρως», αναφέρει ο Λεωνίδας.

Χτίζοντας μια νέα ζωή

Ο Λεωνίδας ωστόσο, ακόμη και στη δύσκολη φάση που περιπλανιόταν στους δρόμους, δεν ξέχασε ποτέ την αγάπη του για τα βιβλία. Έψαχνε βιβλία σε κάδους, τα μάζευε και στη συνέχεια τα πήγαινε σε παλαιοβιβλιοπωλεία ή αγορές second-hand, όπου τα πωλούσε για λίγα ευρώ. Αυτό του έδωσε την ιδέα να ανοίξει το δικό του χώρο πώλησης μεταχειρισμένων βιβλίων, στο οποίο θα μπορούσε να δουλεύει μαζί με άλλους αστέγους, τους οποίους γνώρισε στους δρόμους της Αθήνας. Έτσι λοιπόν βρήκε μια παλιά αποθήκη πίσω από το γραφείο φίλου του και μέσω Facebook αναζήτησε δωρεές παλιών βιβλίων. Μόνο την πρώτη μέρα έγιναν 900

share στο post του. Αμέσως η ιδέα του διαδόθηκε μέσω διαδικτύου και σύντομα έγινε γνωστή και στα ελληνικά ΜΜΕ. Όλη αυτή η κίνηση δημιούργησε ένα ρεύμα υποστηρικτών.

«Μας έρχονταν βιβλία από όλη τη χώρα. Αυτή τη στιγμή έχουμε περίπου 500.000 βιβλία προς πώληση» λέει περήφανα, ενώ διοργανώνει πλέον και bazaar βιβλίων. Με τα πρώτα χρήματα που μάζεψαν, με τα οποία κατάφεραν να πληρώσουν τα ενοίκια του χώρου για έξι μήνες. Στόχος του Λεωνίδα και των συνεργατών του είναι να ξαναβρούν σύντομα ένα μέρος της ζωής που έχασαν. Ο Λεωνίδας θέλει επίσης να δημιουργήσει κι ένα κέντρο αστέγων, το οποίο θα διαχειρίζονται επίσης άστεγοι. Μάλιστα ηδη έχει εντοπίσει έναν πιθανό χώρο. «Όλα όσα κάνω τώρα, τα κάνω γιατί αγάπησα τους ανθρώπους που συνάντησα στους δρόμους τα τελευταία χρόνια. Δεν το κάνω για μένα για να φαίνομαι καλός. Το κάνω γι αυτούς».